

College van beroep voor de examens

CBE 2020-281
U202107150/svw

Verzonden: 17 augustus 2021

Zaak 2020-281

Datum uitspraak: 26 mei 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Bestuurs(proces)recht in een veranderende rechtsorde (RM0204), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 6 november 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op 30 september 2020 voor het tentamen van de cursus Bestuurs(proces)recht in een veranderende rechtsorde (RM0204) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende tentamenopdracht worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief d.d. 18 december 2020.
3. Verweerders en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft aangegeven zijn beroep te willen doorzetten per e-mail d.d. 20 april 2021.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 26 mei 2021 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant alsmede gemachtigde hebben virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. dr. C.L.G.F.H. Albers, examiner van de onderhavige cursus, en mevrouw mr. M. Ruijschop, secretaris van de Commissie voor de Examens, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant op 6 november 2020 ingediende tentamenwerk (paper) behorende bij de cursus Bestuurs(proces)recht in een veranderende rechtsorde (RM0204), in het bijzonder tegen de wijze van beoordelen (van de paper).
3. Appellant is het niet eens met de wijze van beoordelen. Appellant voert aan dat de beslissing onvoldoende werd gemotiveerd en deze juridische grondslag mist.
4. Appellant heeft toegelicht dat het onderwerp en de probleemstelling reeds zijn goedgekeurd, maar dat appellant deze heeft geherformuleerd in verband met de opmerkingen die appellant ontving bij de beoordeling van zijn eerste paper. Gelet op de goedkeuring is appellant van mening dat de corrector ten onrechte opmerkt dat de probleemstelling is verbeterd ten aanzien van de eerdere versie, maar dat deze nog steeds onduidelijkheden vertoont. De paper dient volgens hem dan ook te worden beoordeeld alsof het onderwerp en de probleemstelling juist zijn.

Voorts voert appelland aan dat ten onrechte streng werd beoordeeld op het gebruik van de Nederlandse taal. Hij voert aan dat de juridische inhoud van het werk moet worden beoordeeld. Wellicht ten overvloede merkt appelland op dat eerdere werken van appelland in de eerste kans met een voldoende werden beoordeeld.

Voor het overige voert appelland aan dat de motivering van de corrector niet concludent is, deze subjectief is, weinig ziet op de juridische inhoud van het werk, voorts dat hij de opmerkingen van de corrector niet kon plaatsen. De motivering van de corrector die wel toeziet op de juridische inhoud van het werk is volgens appelland juridisch onjuist (met name het commentaar dat toeziet op de toepassing van artikel 6 EVRM in relatie tot de herziening van recht).

Appelland is van mening dat hij in zijn conclusie voldoende antwoord heeft gegeven op de probleemstelling. Het antwoord volgt uit de literatuur en jurisprudentie die werd aangehaald.

Aanvullend is appelland van mening dat juiste bronnen zijn aangehaald voorts dat deze voldoende werden uitgediept, binnen de gestelde kaders. Appelland is van mening dat hij heeft voldaan aan de inhoudelijk gestelde eisen zoals deze gelden voor dit werk.

Ter zitting heeft appelland laten weten zich opnieuw te hebben ingeschreven voor deze cursus, waarbij hij op zijn verzoek begeleid wordt door een andere examinerator.

5. In algemene zin merkt de examinerator op dat appelland niet eerder heeft gereageerd op het e-mailbericht met de uitslag en het tentamenwerk met de feedback. De examinerator betreurt het dat appelland geen gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheid alvorens een beroepsprocedure te starten. Opgemerkt wordt dat appelland nog een derde kans had waarvan hij op een constructieve wijze gebruik had kunnen maken.

De examinerator heeft ter zitting toegelicht dat het doel van deze cursus is dat studenten zelfstandig een paper kunnen schrijven die voldoet aan de gestelde eisen. In dit kader is het dan ook niet mogelijk om appelland te voorzien van een (zeer) inhoudelijke reactie, omdat dit er toe zou kunnen leiden dat de bijdrage van de examinerator c.q. de corrector aan het werk van appelland (te) groot werd, waardoor mogelijk geen sprake meer zou kunnen zijn van 'eigen werk'. Met betrekking tot de inhoud van het beroepschrift, betoogt de examinerator dat het tentamenwerk wordt beoordeeld aan de hand van een aan studenten vooraf ter beschikking gesteld document, waarin de aan het tentamenwerk te stellen eisen zijn neergelegd. Volgens de examinerator blijkt uit de feedback dat het tentamenwerk vooral wat betreft de argumentatie/onderbouwing, diepgang, nauwkeurigheid, structuur en logica niet voldoende is. Volgens de examinerator werd appelland door de corrector voorzien van een uitvoerigere feedback. De examinerator heeft toegelicht dat zij vanuit het zorgvuldigheidsoogpunt nogmaals samen met de corrector het werk heeft bekeken. Dit leidde tot de conclusie dat het paper niet voldoet aan de daaraan gestelde eisen en dat de waardering met het cijfer 5 een juiste waardering is.

6. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of hij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Dit brengt mee dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

7. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.

8. Het College stelt vast dat de beoordelingscriteria op voorhand kenbaar zijn gemaakt aan appelland in het stuk "Inhoudelijke eisen paper". De gestelde criteria acht het College niet onredelijk. De corrector heeft de paper voorzien van 120 opmerkingen en verder een motivering gegeven voor het oordeel dat de paper van onvoldoende niveau is. Daarbij is aangegeven dat probleemstelling is verbeterd ten opzichte van de vorige keer maar nog steeds onduidelijkheden vertoont, de structuur niet helder is, de argumentatie (regelmatig) niet te volgen is, de juridisch onderbouwing meermaals ontbreekt, een gestructureerde redenering en opbouw wordt gemist, het aantal taal- en typefouten ten opzichte van de vorige keer verminderd is maar dat er nog steeds een aanzienlijk aantal fouten in staan en dat het juridisch kader onvoldoende werd beschreven.

Appelland heeft betoogd dat hij de gemaakte opmerkingen niet steeds begrijpt en dat niet inzichtelijk is waarom de paper onvoldoende is. Het College constateert dat de 120 gemaakte opmerkingen van uiteenlopende aard en lengte zijn. Zo zijn er inhoudelijke en taalkundige opmerkingen, waarbij soms wordt aangegeven wordt hoe een verbetering kan worden bereikt. Het College acht het in dit stadium

van beoordeling niet onredelijk dat niet steeds wordt aangegeven op welke wijze het werk verbeterd kan worden.

9. De beoordeling die voorligt betreft de tweede versie (c.q. de herkansing) van de paper. Bij de Open Universiteit hebben studenten 12 maanden inschrijfduur en daarbinnen 3 tentamenkansen. Deze onvoldoende paper kan (nog) worden herkanst. Appellant betoogt wederom dat hij de gemaakte opmerkingen niet altijd begrijpt en dat niet inzichtelijk is waarom de paper onvoldoende is, waardoor hij niet weet hoe hij tot een voldoende moet komen. Verder geeft hij aan dat hij feedback mist over de manier waarop de paper verbeterd zou kunnen worden. Het College acht het niet onredelijk, in het licht van één van de doelstellingen van de cursus, het zelfstandig schrijven van de paper, dat een corrector terughoudend is met het geven van concrete suggesties ter verbetering. Bij een volgende versie (van dezelfde paper) kan dan immers niet meer goed beoordeeld worden in hoeverre de paper zelfstandig geschreven is.
10. In verband met de begrijpelijkheid van de feedback had de corrector of examiner appellant een nadere toelichting had kunnen geven. Daarbij had beter uitgelegd kunnen worden waarom, gelet op de doelstelling van de cursus, hem geen uitvoerigere en inhoudelijkere reactie gegeven kon worden. Ook had daarbij onderzocht kunnen worden op welke wijze appellant tegemoet gekomen had kunnen worden in zijn behoefte om nadere uitleg te ontvangen.
11. Dat dit in de optiek van appellant niet of onvoldoende is gebeurd, leidt echter niet tot het oordeel dat de omvang en inhoud van de motivering van het gegeven cijfer onvoldoende inzichtelijk is. Voor zover appellant heeft aangevoerd dat er te veel nadruk op taalkundige aspecten is gelegd, overweegt het College dat een goede beheersing van de Nederlandse taal van groot belang is voor juristen en dat daarom niet ten onrechte veel aandacht wordt besteed aan het taalgebruik.
12. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.
13. Voor een vergoeding van de proceskosten bestaat geen aanleiding.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. E.E. den Hartog-de Haas, mr. H.J.M. van Lierop, dr. O. Firssova en H.C.E. Pepels, leden,

in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 26 mei 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag